

Imaja vsak četrtek
za velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrť leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
spravništvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dob-
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
žajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede popoldne.

Štev. 18.

V Mariboru, dne 30. aprila 1903.

Tečaj XXXVII.

Brežiški okrajni zastop.

Pred dobrimi tremi leti je prišel brežiški okrajni zastop v naše slovenske roke, pri letošnjih volitvah pa smo zgubili ta zastop zopet na Nemce. V celem brežiškem okraju ni 50 pravih Nemcev, in tudi nemškutarstva zalega gotovo ne šteje niti 1000 glav, Slovencev pa je nad 50 000, vendar vladarji v okrajnem zastopu so Nemci. Glavna krivda zadeva seveda narodne izdajice, oba Gerjeviča in Mohorčiča. Mlajši Gerjevič je padel že tako daleč, da se je dal celo od Nemcev voliti v okrajni zastop. Mnogo krivde pa pade tudi na razmere, katerih sedaj Slovenci ne morejo spremeniti. — Vsi nemški in nemškutarski trgovci so volili proti vam Slovincem. Ti ljudje so vse, kar so, postali vsled krajcarjev, ki ste jim jih vi nosili. Zdaj so siti in zato vam obračajo hrbet ter volijo proti vam.

Vsi nemški in nemškutarski krčmarji ter obrtniki so nastopili pri volitvah proti Slovincem. Številce 50 Nemcev in kakih 1000 nemškutarjev ne vzdržuje teh krčmarjev in obrtnikov. Že davno bi morali gladu poginiti, ako bi bili samo na te navezani. A vi Slovenci, ki vas je nad 50 000, ste jim prišli prijazno nasproti ter jih podpirali. Sedaj so pa ti tuji in tuje misleči ljudje tako nesramni, da volijo proti vam! Taka je nemška in nemškutarska hvaležnost.

In vsi grajščaki so volili proti slovenski stvari! Zapomnite si to Slovenci! Vaši pradedi so morali braniti v vojskih časih grajščanske ljudi, v mirnih časih pa jim delati

tlako. Grajščaki med nami niso nikdar ničesar delali, niso imeli žuljavih rok, vse so jim pripravile le pridne slovenske roke! Tudi ti vam plačujejo sedaj z nehvaležnostjo!

Slovenci, odprite oči! Dokler vas rabijo, dokler rabijo vaš denar in vaše roke, so vam vsi tuji prijazni. Kadar pa se gre za politične, gospodarske in narodne pravice, takrat ti tuji in potujčeni ljudje ne vedo več, da so le po vas vse postali, ampak takrat se ošabno povzdignejo nad vas, češ: Slovenec, ti si rojen za sužnja, sužnji nam!

A Slovenci v brežiškem okraju nimajo samo škode, da so izgubili okrajni zastop, ampak zraven škode imajo sedaj tudi sramoto. Še na dan propada so se celjski Nemci pripeljali z muziko v Brežice, da so slavili propad Slovencev. Celjski župan Julij Rakuš sam je prišel na čelu muzike v Brežice. In tudi Slovenci so morali na svoji lastni zemlji gledati, kako se tuji ljudje veselijo njih nazadovanja, njih propada, poslušati so morali muziko, ki je igrala nagrobnico njihovim vladam v okrajnem zastopu.

Da skrajno zaničujejo Slovence, so nasprotniki po noči obsuli »Narodni dom« in župnišče s kamenjem. Na kolodvoru so Nemci isti večer natepli slovenskega uradnika. Na slovenske hiše pa so prilepili lepake s porogljivim napisom: »Ali so Brežice še vaše?« To vse se dogaja na slovenskih tleh!

Spodnještajersko slovensko ljudstvo si naj dobro zapomni, kako so nesramni tuji in potujčenci ravnali sedaj v brežiškem okraju. Tudi v drugih okrajih bodo kmalo volitve za

okrajne zastope! Pazite Slovenci, da se vam po lastni krivdi ne zgodi, kakor brežiškim Slovincem! Skrbite, da ne bodete celi javnosti v posmeh in slovenskemu imenu v sramoto.

Voditelji brežiškega okraja pa naj ne zamudijo te prilike, ampak naj odpirajo ljudstvu oči. Zborujte, organizujte in osamosvojit se!

Tlačeni Jugoslovani.

Slovanom na jugu usoda nikdar ni bila prav naklonjena. Nekdaj so morali braniti srednjo Evropo pred turškimi navali, za njihovim hrbtom pa so se mirno razvijali Nemci in si pridobivali duševnega in gmotnega bogastva. Dandanes imajo Jugoslovani mnogo več sovražnikov nego samo Turke. Slovenci trpimo pod nemškimi in italijanskimi krivicami. V Hrvate se zaganja oholi Mažar ter jim hoče vzeti njih gospodarsko samostalnost in počasi tudi njih narodnost. Na srbske notranje razmere še vedno slabo vpliva nemško-mažarski duh, ki veje iz Dunaja in Budimpešte. Makedonski Slovani pa trpe pod turškim jarmom.

Makedonski Slovani slede vzgledu drugih jugoslovanskih bratov ter hočejo s silo odstraniti turško vladu in se osamosvojiti. Mera krivic, ki se jim gode dan za dnevom, je že davno polna in odpor proti krutemu tlačanju se kaže sedaj tudi v dejanju. Makedonski Slovani se pripravljajo na dan rešenja. In ta dan si hočejo pripraviti z orožjem.

Listek.

„Moj ženin še ne trohni.“

(Prevel I. V.)

Somberek je vas nekje na Ogrskem ter leži skrita med bregovi in gozdovi in noben človek bi se ne zanimal za njo, ko bi ne imela posebnih znamenitosti v vodi in podnebu.

Skozi to vas teče namreč precej globok in širok potok z modro vodo. Voda ima to lastnost, da železo, katero pride ž njo v dotiko, takoj prevleče z bakrom. Gora, iz katere izvira ta voda, ima mnogo te raztopljene rude v sebi.

Druga znamenitost tega kraja je, da ima zelo toplo, skoro bi rekel mlačno podnebje.

Tujec se zavzame, ko vidi modri potok in mnogo modrih kristalov, ki se svetijo ob obrežju. Domačini se pa niti ne ozirajo na to; n-hče ne obstoji na ozkem lesenem mostiču, da bi si ogledal vodo, v kateri se njegova podoba vidi modra, nikogar ne zanima stara, blazna ženica, ki tiho pred se gleda in počasi koraka naprej, in če jo kdo nagovori, mu samo to za odgovor zašepeče:

»Moj ženin še ne trohni.«

Nji je vse jedno, ali jo kdo pozdravi ali drugače vpraša, vedno isti odgovor: »Moj

ženin še ne trohni.«

Sosedje vaščani se malo brigajo za to, ali že njen ženin trohni ali ne. Pa nek tujec — in kdo drug bi moral biti, kakor kak potujoči urednik — je bil vendar radoveden, kakor so sploh te vrste ljudje ter povpraševal, zakaj ta ženica govori samo te besede.

Pred dolgimi leti je bila lepa deklica ter je imela celo dva snubača. Jednega od teh dveh je ljubila.

Njeno srce si je izmed njiju izvolilo tihega, pridnega mladeniča. Drugi je bil prepirljiv in surov. Dekle se je balo za svojega ženina in ga vedno svarilo, naj se ogiblje in varuje drugega snubača.

Dan poroke se je bližal in na predvečer je prinesel ženin po tamošnjem običaju svoji nevesti darilce: lep robec, z zlatom pretkani pas, žolte čevljičke in štiri srebrne goldinarje. Vse to pa je bilo zaklenjeno v lični, lepo barvani skrinjici.

Nevesta še ta večer ni smela videti, kaj je notri, ampak še le po poroki. Ključ, katerega je imel ženin pri sebi, ji je samo pokazal. Potem se je poslovil in odšel v sosednjo vas, kjer je stanovala njegova mati, da se drugi dan povrne s svojimi gosti.

Jutro napoči, ali gostov in ženina še ni. Le mati pride vprašat, kje je ostal njen sin.

Po noči ga ni bilo domov in nikdo ga ni videl.

Zaman so ga iskali povsod. Nikjer ni bilo sledu o njem. Nihče ni vedel, ali se je zgodila nesreča ali hudodelstvo. Nikjer kos obleke, ali kaplje krvi, niti sveže prerahljane zemlje.

Ker je bilo vse iskanje brezuspešno, odšel je vsak na svoje delo in pozabil, kar se je dogodilo.

Le nevesta ni pozabila. Okrog tavajoč ga je iskala po njivah, vinogradih, sploh povsod. »Tu v zemlji kje leži«, si je mislila, »in trohni ter ne ve, da hodi njegova nevesta čez njega in ga išče.«

Preteklo je leto. Na takem iskanju jo sreča drugi snubač in ji zasmehljivo reče: »Ne išči ne tako; tvoj ženin še ne trohni!«

Te besede so vzele dekletu še tisto malo pameti, kolikor ji je bilo še ostalo.

Sprva je ponavljala besede za-se, potem pa govorila vsakemu, in nazadnje sploh ni govorila drugega kakor to: »Moj ženin še ne trohni.«

Vzela je skrinjico z darili in šla ž njo konec vasi. Tam se je vsedla ob kraj ceste in začela plesti, da jo ženin najde pri delu, ko se povrne in povrnil se bo, šepetajoč: »Moj ženin še ne trohni.«

Tako plete in čaka leto za letom. Mnogo-

Na Hrvate pritiskajo Mažari. Ti so poslali v Zagreb bana Khuen-Hedervaryja, ki uporablja svojo nadarjenost, da pripravlja Hrvatsko za popolno združitev z Ogrsko. Veliko hrvatskih davkov mora na Ogrsko. Vrhutega so si Ogrji osvojili pomorsko mesto Reko. Vse službe na Hrvatskem dobivajo le ljudje, ki so mažaroni. Ban Hedervary ne skrbi popolnoma nič za gospodarski ali prosvetni napredek Hrvatske. Zato tudi Hrvatska propada, ljudstvo je vedno bolj siromašno, beda se nastanja. Toda ljudstvo hrvatsko je začelo uvidevati, kako ga ban ugonablja. Zato se je začelo upirati takemu vladanju. Prireja zborovanja, demonstracije. Ban pošilja vojake in orožnike nad nje, a mir na Hrvatskem se noče vrniti. Središče tega gibanja je mesto Zagreb. Bajoneti se svetijo po ulicah, a v kljub temu in baš radi tega razburjenje narašča. Demonstracije proti banu se nadaljujejo. Pri neki demonstraciji je orožništvo šlo z bajoneti nad množico. Množica se ni premaknila in klicala: »Streljajte!« Nato so orožniki obstali, ne da bi nadaljevali naskok na množico. Takega odločnega odpora proti mažarskemu nasilstvu ni nihče pričakoval. Ban je obdan s tujimi policijskimi uradniki, ki skrbje za njegovo varnost. Zaporji so prenapolnjeni aretiranih demonstrantov. Aretiranci v skupnih zaporih glasno kličejo: »Abzug Mažari!« in imajo govore, da se sliši na cesto. V Zagrebu je poleg vojakov 300 policajev in 150 orožnikov, ki skrbje za red.

Slovani na jugu čutijo tuji jarem, ki jim se leži na tilniku in delajo priprave, da se ga osvobodijo, da ga vržejo na tla. Jugoslovan gre na dan!

Politični ogled.

Nemška zasramovanja. Spodnještarski Slovenci smo doživeli v zadnjem času pri volitvah dva občutljiva poraza. Občina Novavas pri Slov. Bistrici je volila v nemškutarskem smislu, in okrajni zastop v Brežicah so dobili Nemci v roke. Boleti mora vsakega Slovenca, ako vidi, kako nam na lastni slovenski zemlji zapovedujejo tujci. In še večja je naša bol, ker smo sedaj v zasmeh drugim narodom! Nemški listi ponašajo glas o teh zmagah po celem nemškem svetu in se rogajo ponižnim Slovincem, da so tako lepo propali pri zadnjih volitvah. Zraven škode še imamo tudi sramoto! Slovenci, kako dolgo še bo trpelo, da se bomo dali na lastni zemlji vladati od tujcev in se še povrh pustili zasramovati. Otresimo se že

krat jo muči glad, njena obleka je raztrgana, pa skrinjice, v kateri je obleka in denar, ne pusti odpreti, češ: »Moj ženin ima ključ in on bo že prišel ter odprl, saj še ne trohni.«

Leta teko. Stareji rod vaščanov je pomrl, blazna ženica pa še živi.

Mostič, ki je vodil čez modri potok, je strohnol, novega je treba postaviti.

Ko so ga popravljali, potegnili so iz vode med drugim strohnelim lesom tudi od kristalov prevlečen štor.

»Glejte vendar«, vsklikne eden delavcev, »štor je podoben človeku!«

In v resnici je bilo truplo človeka, katero je Bog ve koliko let ležalo pod vodo. Krog vratu je bila privezana tanka vrv in na njej težak kamen. Bil je torej ta človek ubit in vržen na dno potoka. Nedotaknjeno in mirno je ležalo truplo v vodi, ker v nji ne žive ne ribe ne noben drugi mrčes.

Obrazne poteze so se še dale razločevati, le lasje in brada je bila obložena z lepimi kristali. »Ali noben človek se ne more spomniti teh potez in kje bi jih bil videl.«

Sedaj se priplazi vpognjena postava stare blazne ženice k truplu; a ta je je spoznala.

»To je moj ženin — moj ženin še ne trohni!«

Nikdo ni veroval blazni ženski, ta pa poišče v obleki ključ od skrinjice, bil je sicer

vendar enkrat nemškega jarma vsepovsodi, delajmo neumorno, da v vseh zastopih dobimo Slovenci večino in s tem tudi vlado v roke!

Slovenska zmaga ob Adriji. Dne 26. aprila so se vršile v tržaški okolici volitve za mestni zastop tržaški, ki je obenem tudi deželni zbor za mesto Trst in okolico. Dosedaj so imeli Slovenci pet odbornikov v mestnem svetu, pri volitvi dne 26. apr. pa so si še enega pridobili, tako da je sedaj vseh 6 okoliških okrajev zastopanih po slovenskih poslancih. V vsakem posameznem okraju so zmagali z večjo večino, kakor je bilo pričakovati. Vsled tega je bilo navdušenje velikansko. Na dan volitve popoldne se je razvilo zmagoslavje po celi okolici. Vsa srca so kipela narodnega navdušenja pod utisom tako divnega slovenskega uspeha!

Katoliško-narodna društva goriška imela bodo dne 3. maja veliko slavlje v Gorici. Slovensko katoliško delavsko društvo obhaja ta dan blagoslovljenje društvene zastave in slavnostno zborovanje v proslavo papeževega jubileja. Katol.-narodna društva po deželi so sklenila, udeležiti se mnogoštevilno slavnosti v Gorici. Tudi županstva odpošljejo svoja odposlanstva in različni pevski zbori bodo poveljevali slavnost. To bo znameniten dan za katoliško-narodno misel na Goriškem.

Dveletna vojaška služba se bo upejvala v Avstriji in Ogrski. To obljubo je storil ogrski ministerski predsednik v ogrski zbornici, v kateri še vedno traja obstrukcija proti brambni predlogi. V avstrijskem državnem zboru se je ta predloga brzo sprejela, na Ogrskem pa se opozicija z vso močjo brani in hoče izsiliti od vlade različne važne obljube.

Na Balkanu. Bivši italijanski minister Marchese di San Giuliano je izdal neko knjižico, v kateri se je bavil z albanskim vprašanjem. V ti knjižici je rekel, da obstoji med Italijo in Avstrijo neko skrito nasprotje glede Albanije. Vsaka teh dveh držav skuša pomajšati vpliv svoje nasprotnice v Albaniji. Pisatelj nasvetuje, naj bi si Avstrija in Italija omejili svoj vpliv v Albaniji tako, da bi Avstrija širila svoj vpliv v vilajetih Monastir in Kosovo, Italija pa v Janini in Skadru. Iz Soluna se poroča, da se ustaja od dne do dne bolj širi. Ustaške čete v solunskem vilajetu množe se od dne do dne. Po sto in sto kmetov popušča vsaki dan svoje delo, pridruživši se z orožjem ustaškimi četam. Ni ga dne, da ne bi prišlo do krvavih spopadov med ustaši in med vojaštvom, katero slednje je navadno tepeno. Srbsko prebivalstvo je

že ves prevlečen z bakrom, vendar je le še odprl.

V skrinjici so našli robec, žolte čevljičke, z zlatom pretkan pas in štiri srebrne goldinarje.

Ženica je imela prav: »Njen ženin še trohni!«

Njen drugi snubač bi lahko povedal, kako je umrl njen ženin in kako je prišel v vodo. Ali mrtvi ne govore več, kajti on je že trohnol.

Truplo so pokopali, blazna starka pa še vedno ponavlja od jutra do večera: »Moj ženin še ne trohni!«

Hodnik skušnjave.

(Iz francoščine prevel Bož. Flegerič.)

Nabüsan, eden izmed boljših vladarjev v Aziji, bil je vedno varan in okraden; pletili so njegove zaklade, kakor da bi se šlo za stavo. Glavni davkar je dajal vedno ta vzgled, a ostali so mu zvesto sledili. Kralj je to vedel in premenil često zakladnika, toda ni mogel premeniti stalne navade, da se ne bi delili kraljevi dohodki v dva nejednaka dela, od katerih je vedno manjšega dobivalo Njegovo Veličanstvo, a mnogo večega njegovi upravitelji.

Kralj Nabüsan se je pritožil v svoji ne-

mirno, dočim podpirajo Grki Turke. Iz Bolgarije se poroča, da so se na ruskem dvoru prepričali, da je ruski konzul Maškov pošiljal v Petrograd kriva poročila o Macedoncih. Zaradi tega bode pa Maškov premeščen v Malo Azijo. To premeščenje bi služilo v dokaz, da so se razmere med Rusijo in Bolgarijo zboljšale. Bolgarija pomnožuje vojne čete ob turški meji. V ta namen je bil mobiliziran te dni 14. pešpolk. Govori se celo, da je prišlo južno od Samahova do krvavega spopada med turškimi in bolgarskimi vojaki. Turčija je prepovedala časnikiarjem tujih držav, da bi smeli obiskati macedonske vasi.

Dopisi.

Iz Ruš. (Nemška šola.) Peščica tukajšnjih fabriških nemških uradnikov hoče po vsej sili imeti trdo nemško šolo. Njih kolovodja in načelnik nemških »Sererjev«, (to je slovenski »Škarjeburcev«,) in njih podrepnikov je pobiral podpise od vseh enako mislečih nemškutarjev, socijalnih mokračev, fabriških delavcev itd., ki bodo ali so že dali podpise za popolnoma trdo nemško šolo v Rušah. Veseli se, ubogi slovenski kmet, kočlar, ofer, hlapec, delavec kako boš srečen, ako se bodo tvoji otroci že v prvem razredu naučili po nemško kruh in žgance jesti, vino piti itd. Vam srečni stariši, bodo pečeni golobi v goltance frčali, kadar bodo vaši otroci blaženo nemščino čvrčali. Na tvojem polju, slovenski kmetič, ne bo treba več gnojiti, temuč že samo pri besedi: »taič« bo iz krompirja — »kurbus«. Da še več. Ruška, dozdej starodavna slovenska vas, se bo na mah spremeniła s pomočjo vseh zajčjih pastirjev v nemški paradiz, kjer ne bo jokanja slovanskih trpinov, pa tudi ne škripanje z zobmi nemčurskih sinov! — Ali razen Boga se ne boji Nemeč nikogar, samo pred omikanim Slovincem ga je strah, tako grozno strah, — zakaj? — ker občuti, živo občuti, da je prihodnost v Avstriji: »slovenska«. Nič ne pomagajo vse spletkarije s socijalnimi mokrači in škarjeburci, zveze z Martin-Lutrovci, prostozidarji, lahkoživci, nič ne pomaga prijateljstvo s priliznjenimi liberalci — z narodnimi in verskimi odpadniki in z izdajalci domovine, vse ne pomaga nič proti nam, ker mi stojimo trdno kakor skale — mi gremo naprej — mi mladi — krščansko socijalni Slovenci! Nemške šole nikdar!

Kapela pri Radgoni. (Piskrovez potuje.) Ako ni časa, ga pač ni! Tako se godi tudi ubogemu piskrovezu, da Vam, go-

volji modrijanu Zadigu, rekši: »Ti, kateri veš toliko lepih reči, ne bi li vedel za sredstvo, da bi jaz našel zakladnika, kateri me ne bi nikoli varal?« »Gotovo«, odgovori Zadig, »jaz vem gotovo za način, tebi dati človeka, kateri bo imel čiste roke.« Kralj ga je vprašal vesel, objemajoč ga, kako bi moral to začeti. »Trebajo samo« reče Zadig, »da bodo vsi plesali, kateri se bodo predstavljali za dostojanstvo zakladnika, in ta, kateri bo najlepše plesal, bode gotovo najpoštenjši človek.« — »Ti se norčuješ«, reče kralj; »to je redek način zbiranja čuvaja mojih denarjev. Kaj, ti trdiš, da bo ta, kateri bo najlepše plesal, najpoštenjši in najspretnjši denarničar (blagajnik)!« — »Jaz ti ne jamčim, da bo ta najspretnjši«, odgovori Zadig, »toda jaz te zagotavljam, da bo najpoštenjši človek.« Zadig je govoril tako zaupno, da je kralj verjel, da ima on neko nadnaravno skrivnost, spoznavati blagajnike.

»Jaz ne ljubim nič nadnaravnega«, reče Zadig, »ako mi dovoliš narediti poskušnjo, katero ti svetujem, ona bo dobro posvedočila, da je moja skrivnost zelo priprosta in zelo lahka reč.« Nabüsan bi rad vedel, da je ta skrivnost tako prosta. Rekel je torej, »naredi kakor umeješ.« »Dovoli, da naredim«, reče Zadig, »in videl boš, da je ta poskušnja mnogo prostejša nego ti misliš.« Isti dan je

spod urednik, skoro nimam časa poročati o svojem »kšeftu«. Zatorej Vam je že tudi neki dopisnik natvezel, da sem žalosten obesil puto na klin in da sem zdaj brez kruha. Ha, kaj še, gospod dopisnik! Ravno narobe! Jaz sem zdaj grozno vesel, saj je zima minula in jaz le samo po zimi piskre vežem, spomladi in po letu delam vse kaj boljsega. Zato pa imam tudi zdaj vsega dovolj. Kruha dosti in penez na kile. To ste skoro uganili, gospod dopisnik, da sem puto tresnil v kot, toda pri tem, da bi bil jaz žalosten in brez kruha, pri tem ste se vsekakor strašno vrezali, kajti jaz sem vedno vesel. Še takrat nisem bil žalosten, ko sem po Rihtarovcih piskre vezal, čeravno sem bore malo zaslužil. Ker sem prišel doli od Radinec po veliki cesti, šel sem seveda takoj k prvi hiši, k Marandžari, ki se zove tudi Pelc. Pa kako sem se začudil, ko pridem do vrat. Na vratih ima obešeno neko čudno reč, on pravi, da je tabla, in na tej tabli je zapisano nekaj v nerazumljivi pisavi, mislim v kitajski, namreč »Franz Pelz Pintar«. Ne vem, kaj to pomeni, toda naj bo, kar hoče, jaz grem v hišo. Joj, pa kakšen prizor! Koj pri vratih me pozdravi cela množina krot (namreč ptujskih) in ena začne na ves glas: »gremo, gremo«, druga: »tebi, tebi«, in tretja: »v puto, puto«. Kaj, meni v puto? se začudim. S tem ne bo nič, jim rečem, ker jaz nisem prijatelj krot in žabjega zaroda sploh nobenega; v tem zatresnem duri in grem gori k Štraklnu. Zvežem lončeni pisker in dve porcelanasti skledi, katere je potem gospodinja skrbno zavila v papir, pa čudno se mi je zdelo, da ravno v »Štajerca«. Mogoče zato, da ne bi mühe gori šle. He, he, he! Hotel sem iti tudi k Herici, pa že od daleč zaslišim neko treskanje, kakor da bi kdo duri razbijal, zato tudi nisem šel v hišo, ampak sem le mimogrede skozi okno pokukal. V hiši ni bilo nikogar, razven nekoliko tolstih korundičev, ki so imeli grozno silo pri durih. Mislim, da bi tudi rade šle v mojo puto. Ka-li? Pogledam občinsko kapelo, toda ne bo še tako kmalu gotova, ker še mnogo manjka. Kakor sem slišal, mislijo še letos iti nekam v »Oberštajar« po zvon. Oglasim se tudi pri Kajdiči. Saj veste, gospod urednik, zavoljo njegovega napisa, kakor sem Vam obljubil. Je še vedno »tajč« napis!

Prav ponižno vprašam tudi tukaj za delo. »Kaj, jaz da bi dal piskre vezati?« se zadere nad menoj. Drugega ni utegnil tedaj govoriti, ker je ravno imel v rokah »Štajerca«, katerega ima naročenega, če se ne motim, dva stara centa. Da je Kajdič občin. predstojnik, pravzaprav »rihtar« in tudi mesar, Vam je tako znano, gospod urednik. Da ura-

on dal v imenu kralja oznaniti, da vsi, kateri hočejo dobiti službo velikega oskrbnika finance Nabüsanovega Veličanstva, morajo priti prvi dan krokodilovega meseca*) v zelo lahki svilni obleki v kraljevo predsobo. Bilo jih je 74. Poklicali so v sosedno dvorano goslarje; vse je bilo pripravljeno za ples, toda dvoranina vrata so bila zaklenjena, in kdor je hotel v njo priti, moral je iti skozi mali, zelo temni hodnik. Stražnik je prišel po vsakega kandidata in uvedel drugega za drugim. Za prehod je bilo dovoljeno samo nekoliko minut. Kralj, kateri je poznal rešitev te uganke, je razpostavil vse svoje zaklade po tem hodniku.

Ko so bili prišli vsi prosilci v dvorano, zapovedalo je Njegovo Veličanstvo, da se je plesalo. Nikoli ni se plesalo težje in slabše; vsi so povsili glave, držali se krivo in stiskali roke v svoje žepe. »Kaki lopovi!« zavpil je glasno Zadig. Eden sam med njimi je spretno plesal, držeč glavo po koncu, roke pretegnene, telo ravno. »Ah, pošten človek, priden človek!« je rekel Zadig.

Kralj je objel dobrega plesalca, imenoval ga svojim zakladnikom, in vsi ostali so bili kaznovani z največjo kaznijo, ker vsak je,

duje v blaženi nemščini, se razume; samo to v taki nemščini, da bi Vas, gospod urednik, tri dni krč držal, ako bi jo brali. Adijo, Kajdič! K Movrinu in Križaniču pa nisem hotel iti, ker sem že prej izvedel, da imata ptujске krote pri hiši. In kakor sem že omenil, nisem prijatelj krot, zato tudi te dve hiši nisem obiskal. Zdaj pa si vsakdo lahko misli, da v Rihtarovcih nisem imel imenitnega zaslužka.

Krevsam počasi doli v Turjance, misleč na boljšo srečo. Pa tisti dan je bil za-me nesrečen, da nikoli tako. Kaj si mislite, v Turjancih se mi je reklo, da ne da nihče piskrov vezati. Imajo neki svojega lončarja, Čiriča po imenu, in ta jim s samim »Štajercem« piskre žge, zato jih tudi lahko po ceni prodaja. Pa letos je vendar v ceni poskočil, ker tudi on mora »Štajerca« dražje plačevati, hasek pa ima od njega isti kot preje. Vsekakor je boljši novi pisker kakor stari zvezani. Bojim se, da se bo vse posmodilo, kar boste kuhali v teh s »Štajercem« ožganih piskrih.

Vam pa, kateri ste res tako nespametni, da podpirate ta luteranski list, želim, da bi spoznali, kakšen prijatelj vam je »Štajerc«. Glejte, pred vami pravi: ljubi kmet, dragi kmet, za vami pa že drži kremplje, da bi vas zadavil in treščil v prepad nevere in izdajstva milega nam naroda.

Ali ne veste, da je »Štajerc« najpodlejši list na Spod. Štajerskem. Proč torej ž njim! da se vam ne izpridi tudi vaša mladina s tem luteranskim evangeliem. Upam, da ga v prihodnji zimi več ne zasledim. — Vam pa, skrbne gospodinje na Moti, priporočam se za zdaj, da zberete skupaj vso tako robo, katera spada v moj »kšeft«, ker namenjen sem k vam. Piskrovez.

Hajdina pri Ptujju. Tako dolgo že čakamo na šmarsko lakoto, Hungerpajerskega pajka, ki hrusta korundiče, da bi jih prišel tudi k nam lovit, pa ga ni in ga ni. Najbrže se boji, da bi ga prišedši po mostu iz Ptujja omamili strupeni duh iz Maks Straschill-ove šnopsarije na Bregu, mimo katere bi moral iti; za korundiče v šnopsariji mu pa ni, ker so jih ondi celi kupi, Hungerpajerskemu pajku pa diše le tisti, katere si posamezno nalovi. Pa pridi k nam od nasprotne strani. In da si boš lahko hitro utolažil prvo lakoto, ti povemo za tri prav masne korundiče, ki so najbolj rejeni. Takoj ob cesti v Zelenikovi kovačnici si privoščiš lahko prvo prav masno, katero sami g. Maks Straschill skrbno gojijo, zato pa stric kovač za njih agitirajo, da bi jih napravili za »šulobmana« in spravili celo Hajdino pod njihovo komando. Drugo masno

dokler je bil v dvorani, napolnil si svoje žepe in je mogel jedva lahko hoditi. Kralj je bil jezen zaradi človeške narave, ker izmed 74. plesalcev je bilo 73 lopovov. Temni hodnik imenoval se je hodnik skušnjave.

Smešničar.

O potresu. (Hladnokrvnost.) Kakor se še vsak živo spominja, bil je l. 1895. o veliki noči velik potres, kateri je posebno v Ljubljani povzročal mnogo škode in bede. V tem resnem času se je vršil tudi sledeči šaljivi prizor:

V neki hiši, ne daleč od Ljubljane, spala sta v omenjeni noči neka mož in žena, kar okolo pol dvanajstih prvi sunljej močno potrese celo hišo. Žena se prva predrami ter začne vsa preplašena buditi in klicati svojega moža: »Janez, Janez!« — Janez se zdrami, ter nejevoljen vpraša, zakaj da mu ne da miru. — »Janez!« prosi žena, »hitro vstani in napravi luč, potres je, vsa hiša se trese!« — »Hudnik!« zamrmra nevoljen Janez, »ako ne vidi v temi tresti, pa naj pusti!« Obrne se na drugo stran in zaspi.

najdeš pri očetu Kampl, ki so že vpokojeni posestnik in neprostovoljno vpokojeni župan, katerim pa le korundič še ne da pokoja. Tretjo masno dobiš pri mladem vdovcu mizarju Vogrinec, kjer boš povžito masno »špižo« lahko malo prebavil, in te ne bo motil ropot dleta in kladva, ker mora mizar korundičo okoli hvaliti in mešetariti zanjo ter razkladati njeno lepoto. To boš imel za prvo silo. Druge korundiče pa sam izvohaj, saj imaš dober nos, in nam potem povej, kako se ti je godilo na lovu za korundiči in kje si še vse zalotil te živalice. Morebiti pa preje izginejo iz strahu, da pride sama šmarska lakota Hungerpajerski pajek nad nje, potem pa nam ne boš imel kaj povedati.

Iz Zavrč. Vsa prej tako žalostna priroda se nam je zopet spremenila in približala se nam je zaželjena spomlad. Ljube nam rožice, katerim je v jesen neusmiljena slana vzela bujno cvetje in so celo zimo zdihovale pod mrzlo-snežno odejo, se zopet oživljajo in krasijo polja in travnike s pisanim cvetjem. Drobne ptičice, ki so vse obnemogle v gospodarstvu mrzle zime, žvrgolijo in prepevajo zdaj na brstnati vejici, kakor da bi ne smele prejenjati. Pisani metuljčki neutrudno letajo sem ter tje in celo sivi starčki, ki ves čas niso smeli na mrzlo zimsko sapo, zapustili so svojo bolniško posteljo in se krepčajo na toplem solncu in svežem zraku. Vse se zbuja in oživlja, le samo našo faro še obdaja narodna tema. Ona še spi. Le vsakih štirinajst dni enkrat prišumi ponočen ptič, imenom »Štajerc« in s svojim zopernim glasom na vso moč kriči, da naj še le spimo. Pa pri nas ni njegov glas »glas vpijočega v puščavi«, ker si je že na mnogih krajih trdnjave ustanovil, katerih imena moram tukaj še za zdaj zamolčati zaradi pomanjkanja prostora. Globoka žalost se nas polastuje, ko beremo, kako se drugod snovajo razna društva, kjer se lahko mnogo stori za blagor našega naroda, in kako tudi mladeniči pristopajo kot udje, da se izobražujejo in jim je tako zaprečena marsikatera pot do zlobnih dejanj. Vse naše sosedne fare imajo že eno ali pa celo več društev, pri nas pa žalibog niti enemu izmed naših voditeljev na misel ne pride, da bi se kako potrebno društvo ustanovilo. Pač pa imamo v naši fari — na kar smo lahko ponosni — deset žganjetočij in ni torej čuda, da je med našo mladino v navadi le žganje in pretep, in da se že na vseh krajih kaže grmanska omika. Tužna nam majka!

Mladenič Turški.

Brežice. Da so Slovenci dne 20. aprila pri volitvah v okrajni zastop v veleposestvu podlegli, je pač že povsod znano. Za Slovence ni bil ta poraz nepričakovan, nepričakovano je bilo le izdajstvo veleposestnika Mohorčiča iz Vidma. Človek bi v resnici obupal nad slovensko prihodnostjo, če se ne smeš niti na najboljše može več zanašati. Kdor je te dni prebiral nemške časopise, se je prepričal zopet iz nova, kakšna sodrga je naš političen nasprotnik. Kažejo to tudi razbita okna na »Narodnem domu«. O da bi bila ista sodrga s tem tudi razbila našo zasnopost in populstljivost! Sedaj je železo vroče, sedaj čas, da se prirejajo vsako nedeljo shodi v vsaki vasi okolu Brežic in v vseh večjih krajih v obližju, da se vendar enkrat ljudstvo vzdrami, posebno, da se zmenimo o kupovanju pri nasprotnikih.

Osobito ti mladina brežiškega okraja, vzdrami se, posezi ti v boj, fantje na zborovanja, tisti kamni, lučani v Narodni dom, so tudi bili lučani v naš narodni ponos. Kot govorniki pa naj nastopajo gospodje poslanci, saj ni treba, da bi brežiški okraj bil vaš volilni okraj. Toda vi imate imuniteto, katero pa ste doslej še presneto malo izrabljali v narodno korist!

*) Na vzhodu imajo meseci razna živalska imena. — Opomba prevoditeljeva.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Slovensko politično društvo za slovenjegraški okraj priredi dne 10. maja popoludne zborovanje v prostorih ondotne kmetijske zadruge. K obilni vdeležbi vabi odbor.

Osebnosti. Avskultantom so imenovani pravni praktikanti: Friderik Marinitsch pri okrožni sodnji Maribor, Janez Fermevc in Franc Bicek pri okrožni sodnji Celje.

Mariborske novice. Pri tukajšnji okr. sodnji je bil obsojen 17 letni posestniški sin Franc Plečko iz Podove zavoljo težke telesne poškodbe na tri mesece težke ječe. — Tudi zavoljo težke telesne poškodbe je bil obsojen delavec Jožef Eichmayer v Mariboru na dva meseca težke ječe. — V ponedeljek se je vršila obravnava proti agentu Fr. Gradišnik in Rozaliji Golob iz Grušove, ker sta prodajala ponarejeno surovo maslo. Prvi je bil obsojen na tri dni ostrega zapora in Golob pa na 24 ur ostrega zapora. —

Porotno zasedanje v Mariboru. Za drugo porotno zasedanje t. l. v Mariboru so imenovani kot predsedniki porotnega sodišča dvornik svetnik in predsednik okrožne sodnje Robert Greistorfer in kot njegovi namestniki višji deželno-sodni svetnik dr. Franc Vovšek in deželno-sodna svetnika dr. Franc Pevec in Anton Morocutti.

Iz pošte. Poštarijem v Pristovi je imenovan pomožni poštni uradnik Emil Švišaj v Celju. — Skušnjo brzojavnega upravnika sta napravila poštar Jožef Stadler v Št. Petru pod Sv. gorami in poštni opravitelj Jožef Kunej v Podsredi. — Med poštnima uradoma Mala Nedelja in Ljutomer se je uvedla z 10. t. m. poštna zveza z vozom, ki vozi vsaki dan. — S 1. majem se ustanovi poštni nabiralnik v Gornji Rečici, ki bode imel trikrat na teden zvezo s pošto v Laskem trgu. Poštni pot bo šel vsaki torek, četrtek in soboto. — Začenši s 1. majem se bode nastavljal pri pošti v Ivanjkovcih poštni pot, ki bode obhodil vsak teden trikrat Runeč, Švabje, Stanovno, Mihalovce, Svetinje, Mali Brebrovnik, Veličane, Cerovec in Žerovince. Razven v Švabjem, Mihalovcih in Cerovcu se ustanovi poštni nabiralnik. Okraj Mali Brebrovnik, ki je do sedaj spadal pod področje pošte Sv. Miklavž pri Ormožu, je od 1. maja t. l. v področju pošte v Ivanjkovcih.

Častnim občanom je imenovala občina Cirknica (l) načeln. okraj. zastopa dr. Schmitterer in se celo, tako poročajo nemški časopisi, enoglasno!

Odločen narodnjak. Piše se nam: Odlični Slovenec v Brežicah je koj drugi dan po nemških nemirih odpovedal nakupovanje pri nasprotnem trgovcu. Živel!

Nesramna nemška zavijanja. V Brežicah so v noči po volitvi napadli naši nasprotniki in od njih najete barabe s kamenjem Narodni dom in župnišče ter potrlji šipe. Zdaj pa taje to nesramno dejanje in pišejo po svojih nemških časopisih, da so to storili Slovenci nalašč, da bi mogli tega dejanja potem dolžiti Nemce. To je skrajna nesramnost in laž brezbožne in ohole fakinaže. In ti, slovensko ljudstvo, si pustiš to dopasti, tebi ne vskipi kri pri tem natolcevanju! Ali je tvoj tilnik že tako navajen tujega jarma, da ga niti ne čutiš? Ali hočeš kakor pes še dalje poljubljati roko, ki te bije po obrazu? Vstani kakor eden moč ter si prepovej enkrat za vselej take nastope! Na svoji zemlji bodi Slovenec gospodar!

Letošnji nabori. V političnem okraju Maribor: v Slov. Bistrici je prišlo k naboru od 425 pozvanih 374 ter jih je ostalo 97; iz mariborskega okraja je bilo pozvanih 974, prišlo jih je 892, ostalo 219; pri Sv. Lenartu v Slov. gor. je od 309 pozvanih došlo k naboru 277 in je od teh ostalo 103. Skupaj je od 1543 nabornikov ostalo 419, torej več

kot 27%. — V Slovenjgradu je ostalo od 316 nabornikov 76, torej 24%.

Nesreča. Minoli četrtek je zakurila hči viničarja Pečar v Leitersbergu peč za kruh. Odšla je potem v vinograd na delo ter pustila pet otrok v sobi. Od žareče peči se je vnelo perilo, ki je ležalo na klopi. Čez ne koliko časa je slišala v sobi ropot in misleč, da je padel kateri otrok, šla je hitro v sobo. Prestrašena najde v sobi polno dima. S pomočjo nekega delavca je znosila nezavestne otroke na prosto, kjer so si malo opomogli. K sreči je bilo eno okno malo odprto, da je dim odhajal, drugače bi se bili otroci zadušili. Ropot je povzročila ura, ki je padla na tla, ko je začela goreti ter na ta način povzročila, da je Pečar šla v sobo.

Pohvalno priznanje je izrekel deželni šolski svet načelniku krajnega šolskega sveta in županu g. Andreju Antloga v Gotovljah, načelniku krajn. šolsk. sveta in sol. nadzorniku Gustav Vodošek, občin. predstojniku Ferdinandu Ros v Trbovljah, načelniku krajn. šolskega sveta in županu Martinu Pintar ter nadučitelju Matiji Kavčič v Klostru za požrtvovalno in podporno delo pri zidanju šolskih stavb.

Umrli je v Konjicah 66 letni ključavničarski mojster g. Jožef Wresonig. Bil je naš naroden nasprotnik. — Pri Sv. Ani v Slov. goricah je dne 5. aprila umrla soproga trgovca Mittererja, stara 53 let. Bila je pridna žena. Pogreb je bil dne 7. aprila popoludne. Blag ji spomin! — V ponedeljek 27. t. m. v jutro tri četrt na 9. uro je po mučni bolezni, prevedena s sv. zakramenti, mirno v Gospodu zaspala pri svojem sinu g. Feliksu Majcenu, nadučitelju v Lehnu blaga gospa Karolina Majcen, 71 let stara vdova Tomaževskega nadučitelja g. Jožefa Majcena, mati preč. g. prof. Ferdinanda Majcena v Ptujju. Truplo drage pokojne se je 29. t. m. na pokopališču pri Št. Lovrencu izročilo materi zemlji, dušo njeno pa priporočamo v blagovoljno molitev. — V torek, 28. t. m. je umrl gostilničar Karol Söllag v Zamarkovi pri Št. Lenartu v Slov. gor., v starosti 56 let. Nam Slovencem ni bil prijazen! — 25. mal. travna je umrl Janez Ovečjak, posest. v Verheh pri Slovenjgradu v 81. letu. Bil je 31 let župan, 34 let ud krajnega šolskega sveta in več let ud okrajnega odbora, kjer je zmiraj deloval v blagor našega naroda. Kako je pa bil rajni v časti v svoji občini, se je pokazalo dne 26. grudna lanskega leta, ko je obhajal svoj 80. god. V predvečer imenovanega dne mu je izrekel občinski odbor za njegovo večletno skrbno županovanje v prid občine pristržno zahvalo. Rajni je pa tudi bil vse časti vreden mož, kajti bil je prvobornik za narodne pravice. Vam, dragi Verhlijani, naj bo za vzgled vestnega delovanja in izpolnjevanja narodnih dolžnosti! Njemu pa naj da Bog večno plačilo! — Umrla je v Ivajšnovski občini 21. t. m. Barbara Lasbaher v 76 letu. Rajnka je bila pridna in krščanska žena. Naj ji bo zemljica lahka! — Umrla je v petek 24. t. m. Uršula Radej, posestnica na Zidanci pri Rajhenburgu, stara 67 let. Mučila jo je večletna bolezen. Bila je vrla gospodinja, in velika dobrotnica revežem. Naj v miru počiva! —

Cesar je pomilostil od mariborskega porotnega sodišča na smrt obsojenega zidarja Ign. Paško iz Rogoznice. Najvišje sodišče ga je zdaj obsodilo na 18 let težke poostrene ječe.

Vožni red Ljutomer—Spilfeld. Od 1. maja bodejo vozili v vsaki smeri vsak dan trije osebni vlaki: 1. odhod iz Ljutomera ob 4. uri 10 minut zjutraj, prihod v Spilfeld ob 6. uri 40 minut zjutraj 2. dohod iz Ljutomera ob 10 uri 40 minut; opoldne, prihod v Spilfeld ob 1. uri 22 minut popoldne; 3. odhod iz Ljutomera ob 5. uri 29 minut popoldne, prihod v Spilfeld ob 8. uri 6 minut zvečer. V nasprotni smeri: 1. odhod iz Spilfelda ob 7. uri 25 minut zjutraj, prihod v Ljutomer ob 9. uri 55 minut dopoldne; 2. odhod iz Spilfelda ob 2. uri 5 minut popoldne, prihod v Ljutomer ob 4. uri 38 mi-

nut popoldne; 3. odhod iz Spilfelda ob 7. uri 6 minut zvečer, prihod v Ljutomer ob 9. uri 38 minut zvečer.

Ptujske novice. Na sejmu dne 24. t. m. je ukradel Štefan Sprejem iz Hrvaškega čevljarju Matjašiču čevlje v vrednosti 8 K. — Ptujski sodnji so bili izročeni: Jožef Kostanjevec, Janez Krajnc od Sv. Marka, Ign. Zupanec iz Mrklevasi in Martin Kodrič iz Majšperga zavoljo neprevidnega ravnanja z orodjem pri velikonočnem streljanju; Alojzij Polanec, ker je žugal svoji ženi, da jo bo ubil. Obdolžen je tudi radi motenja vere. — Pri zadnji seji občinskega sveta so dovolili mestni očetje nemško-protestantskemu »šulferajnu« 100 K podpore. K društvu za ohranjenje avstrijskega vinarstva pa niso hoteli pristopiti. Iz tega se vidi, da jim je blagostanje ljudstva deveta briga, samo za svojimi tevtensko-protestantskimi cilji drvijjo slepo in v te namene vse žrtvujejo, akoravno si s tem sami sebi škodujejo.

Napad na slovenski krajni šolski svet! Iz Hajdine pri Ptujju nam pišejo: Predrznost in kratkovidnost »Štajerčevih« privržencev se je v vsi nagoti pokazala tukaj ob volitvi šolskega načelnika. Kmet kmeta, tako so vpili ob zadnjih državno- in deželno-zbornih volitvah na komando svojih višjih iz Ptujja. Pri volitvi šolskega načelnika, za katerega je vsak pošten kmet sposoben, so pa oddali glasove za gospoda Maksa Strašila. Štajerčijanci! ali ne slišite trave rasti? Ali ne vidite, kako zasramujete s tem sami sebe in svoje soobčane, ko nimate nobenega izmed vseh za sposobnega, in volite gospoškega bogatina, ki niti ne prebiva v vašem šolskem okrožju? Pa kaj vse to, komanda je komanda! Pri volitvi je prišlo do žrebanja. Žreb ja odločil za vrlega Slovenca Andreja Šlambergerja. Strašil je propadel! — S čim pa g. Maks Strašil kaže skrb za blagor ljudstva, da mu ga hočete izročiti? Ali s tem, da drži z nemškimi Ptujčani in vašimi narodnimi nasprotniki? Ali s svojo veliko šnop-sarijo, iz katere se dan za dnevom sipljejo cele trume opojenih nesrečnežev, hitečih v svojo telesno in dušno nesrečo? Pa kaj to mari g. Strašilu, samo da se množi njegovo premoženje, četudi na ljudsko neizmerno nesrečo. Morebiti je, pa kaj drugega, kar vas veže na gospoda Maksa? Kakor mnogokje drugod, tako se tudi zlasti na Ptujskem polju naše ljudstvo vedno bolj vtaplja v žganju. Ako bo šlo tako naprej, mora kmalu izginiti vse blagostanje, prenehati vsaka družinska sreča, ljudstvo do cela posuroveti ter dušno in telesno onemoči. Tu ni druge pomoči, kakor modra, ostra postava zoper pijančevanje in prodajanje opojnih pijač. Zato pozivamo vlado: le hitro na dan s to postavo!

Slovenja ves pri Ptujju. Naša občina je stala do sedaj vedno trdno na narodni strani in se kazala vedno vredna svojega lepega imena. Pred letom pa je bil tako nesrečno izvoljen za župana Janez Petek, ki je tako kratkoviden, da je postal pristaš nemškutarskega »Štajerca« in se da kot župan voditi od naših narodnih nasprotnikov. Proti našemu županu izjavimo sledeče: 1. Mi smo verni Slovenci in odločno odklanjamo za svojega župana pristaša veri sovražnega nemškutarskega »Štajerca«. 2. Mi hočemo svojo občino sami voditi in protestiramo, da bi se od nas izvoljeni župan ravnal po komandi g. Maksa Strašila iz Brega, temveč župan se ima ozirati na našo voljo. 3. Mi ne damo svoje šole slovenskemu narodu sovražnemu ptujcu v roke, ampak hočemo imeti za načelnika krajnega šolskega sveta vernega in narodnega moža iz svoje sredje. Zato protestiramo slovesno proti temu, da je naš župan oddal v našem imenu glas za g. Maksa Strašila, ki niti ne prebiva v našem šolskem okrožju. 4. Mi ne pustimo svojih rečij izdajati za nobeno ceno. 5. Bomo si premislili, predno bomo še kedaj volili Janeza Petka za svojega župana. Amen.

Piščke novice. Dne 24. aprila smo pokopali mater č. g. župn. pl. Pohla. Dosegla

je starost 63 let in je bila vzor pobožne in skrbne žene. Spremilo jo je k večnemu počitku veliko ljudstva, šolska mladina in sedem duhovnikov. — Na belo nedeljo so se pri Sv. Jederti ponesrečili pri streljanju trije fantje. Pri nabijanju topiča se je ta sprožil in vnel poleg ležeči smodnik. Naenkrat so bili vsi v ognju, obleka na njih gori, valjajo se po tleh, da si pogase ogenj. Obrazi so bili strahovito opečeni, a oči, hvala Bogu, rešene. Zdravijo se v bolnišnici v Brežicah.

Zavoljo goljufige je bil obsojen dne 28. apr. od porotnega sodišča v Gradcu 72 let stari Janez Deutschman od Sv. Lenarta v Slov. gor. na 18 mesecev težke ječe.

Iz Polja. Povožil se je 14. t. m. obče-spošt. posestnik Jožef Golec, ker se mu je konj vstrašil in njega z vozom vred prevrnil. Poškodoval si je eno nogo, da še zdaj ne more s postelje. — Nagrado 100 K je dobil Jožef Debelak, mežnar v Polju, za 47 letno zvesto službovanje. — Zopet je prikobacala tista krota »Štajerc« v našo faro v enem iztisu. Ako ne bo opustil dotični ta list, ga bomo prihodnjč objavili.

Iz Orehavske vasi v mariborskem okraju se nam piše: Dne 24. aprila je bil v naši občini znamenit dan zmage poštenih Slovencev nad nemškutarskimi nasprotniki. Lešnik, Faleš in nekateri njihovi privrženci so namreč zoper prvo občinsko volitev vložili protest po znanem protestantu dr. Mavlagu v Mariboru. Deželna vlada je hitela vstreti temu rekurzu. Imeli smo torej tekom pol leta dvakrat občinske volitve. Ali naši narodni nasprotniki, ki so hoteli pri tem ognju svojo kašo pogreti, so se čudovito varali. Pri ponovljeni volitvi dne 24. aprila so voljeni sami naši, nasprotnike smo korenito pomedli iz občinskega odbora, nobeden ne sedi več med odborniki. Navdušenje med volilci je veliko. Čast našim možem!

Nesreča v rudniku. V premogokopu v Hrastniku so se vžgali plini in so vsled ognja smrtnonevarno poškodovani premogarji Franc Slapšek, Mat. Zajc in Fr. Zelič.

Ukradel je v Zabovcih Anton Arbeiter posestniku Lovrencu Meglič 450 K. Tat je že v Ptuj zaprt.

Mrtvega so našli 20. t. m. 57 letnega kočarja Jožefa Ogrinec iz občine Sv. Martin pri Celju v kolarnici posestnika Florijana Lorgar v Koritnem. Vsled preobilno zavžitega žganja ga je zadela kap.

Nadepolni otroci. Dne 11. t. mes. je zabodel 11 letni Leopold Frantura 12 letnega Jožefa Napast v Strazgojncih z nožem v nogo. Šolarja sta se na potu proti domu stepla. Za Boga, kam pridemo, če se že tako majhni paglavci tepejo z noži!

Surovost. Premogar Mihael Sore je pretepal 20. t. mes. svojega 18 letnega sina in ga vrgel na tla, da mu je zlomil desno nogo. Fanta so prepeljali v bolnišnico v Trbovljah.

Pri velikonočnem streljanju sta se ponesrečila Miha Sumrek in Franc Šulec iz Pirzenbrega pri Brežicah.

Celjske novice. Celjska nemška tvrdka Schmidnovi nasledniki je naznanila trgovskemu posojilnemu društvu svojo nezmožnost plačevanja. Med celjskimi Nemci poka! — Celjsko pevsko društvo priredi v nedeljo, dne 3. maja t. l. v dvorani »Narodnega doma« narodno igro s petjem »Deseti brat«. Gostuje g. Danilo iz Ljubljane. —

Celjski porotniki. Glavni porotniki: Rudolf Senica v Žalcu, Franc Gradt v Braslovčah, Franc Korun v Braslovčah, Josip Kos v Oplotnici, Alojzij Ritter v Schildenfeld na Vranskem, Gašpar Treo v Celju, Ant. Turnšek st. v Zlaboru, dr. Josip Georg v Šmarju, Jernej Smogavc, posest. v Kotu, Iv. Makesch v Celju, Alojzij Cvahte v Št. Jerneju, Anton Tischler v Vitanju, Franc Lorber v Žalcu, Janez Starkl ml. v Sevnici, Franc Marčič v Sloven. Gradcu, Anton Koštomaj v Gaberju, Jurij Šibanec v Konjiški vasi, Franc Hodnik v Žalcu, Franc Simončič v Sevnici, Franc Mehtik v Gornjem gradu, Fr. Skala v Dolenji

vasi pri Žalcu, Janez Zottl v Konjicah, Fr. Kolenc v Rečici, Franc Vošnjak ml. v Šoštanju, Martin Ogorevc v Konjicah, Avgust Herden v Laškem trgu, Karol Drusković v Ljubnem, Josip Zabukovšek v Celju, Matija Kavčič v Št. Juriju, dr. Rihard Zierngast v Sloven. Gradcu, Jurij Stropnik v Topolšici, Henrik Scheuermann v Celju, Henr. Walland pri Sv. Duhu, Josip Vegund na Zedišnikovem bregu, Jak. Zdolšek v Seršovici, Karol Socher, agent v Celju. Namestniki: Janez Skoberne v Libojah, Franc Dorn na Staremgradu, dr. Fr. Premšak v Celju, Peter Majdič na Spod. Hudinji, Ferdo Goligranc v Gaberjih, Ignacij Jekl v Vojniku, Fr. Šrbar v Celju, Fr. Okorn v Škofjivasi, Josip Adam Kožuh v Škofjivasi.

Iz celjske okolice. Deželni šol. svet je sklenil, da se ustanovi dekliška štirirazrednica za celjsko okolico.

Zaradi umora hotelirja Wolfa v Pragi na smrt obsojeni vojak Pučko od Sv. Jakoba v Slov. gor. je v ječi na smrt bolan. Obsodba pa še ni potrjena, temuče je vojaško sodišče začelo z novimi poizvedbami, kojih konca pa zatoženec vsled jetike gotovo ne doživi.

Občinske volitve v Škofjivasi se bodo v kratkem vršile. Občinski zastop so Slovenci se le komaj pred par leti iztrgali iz nemških krempljev in zdaj se jim je zopet zbudila želja, da bi dobili kako besedo v zastopstvu. Slovensko politično društvo priredi v kratkem shod, da volilec razloži nakano nemčurske stranke. Zavedni narodni volilci bodo tudi tokrat storili svojo dolžnost!

Samomor. Posestnik Matijas Peklič v Dobrini pri Rogatecu se je ustrelil 22. t. m. Zadel se je v leve sence tako, da mu je raztrgalo celo lobanjo. Neozdravljiva bolezen je vzrok samomora.

Okrajni zastop Brežice. Nemci imajo po zadnjih volitvah v okraj. zastopu dvetretjinsko večino. Od veleposestva so voljeni: Hugon knez Windischgrätz, Alfr. vit. Moscon, dež. in drž. poslanec, graščin. nadzornik dr. Karl Leuschner, brežiški župan Aug. Falešchini, Gustav del Cott, Adolf Gabritsch, Ign. Pribelmayer, mestjani, Ivan Gerjevič, velepos. Mesto Brežice je izvolilo v zastop sledeče: Karl Leiter, Janez Ornig, Vinc. Grebeng, Ant. Kimpolschek, dr. Herman Wiesthaler, Janez Pinteritsch, Jos. Klobutschar, Janez Schmidt in Karl del Cott. To je nemška stranka okr. zastopa. Naše narodne može smo že zadnjič objavili.

Cerkvene stvari.

Sv. Peter pri Mariboru. V zavodu čč. šolskih sester v Št. Petru pri Mariboru so gojenke priredile zadnji četrtek dne 23. apr. papežev jubilej. Posebno je ugajalo petje in uprizoritev živih podob. Podobe so predstavljale delovanje cerkve med različnimi redovi in deli sveta. Navzoči so bili preč. g. kan. Bohinc in drugi gospodje iz Maribora.

Razstava cerkvene oprave. Prihodnjo nedeljo, dne 3. maja 1903 ob 11. uri dopoldne bo v samostanu veleč. ob. frančiškanov slovesno se odprla razstava cerkvene oprave družbe vednega češčenja. Razstava se more ogledati isto nedeljo in naslednje tri dni.

Podeljena je župnija Sv. Jurija na Remšniku č. g. A. Podvinski, katehetu v Ptuj.

V Kozjem sta zopet izvoljena cerkv. ključarjem vzorna kmeta Mih. Volavšek (petokrat) in Anton Novak (drugokrat).

Na Pilštanju so v sredo 22. mal. trav. obhajali 25 letnico, odkar se je ustanovila bratovščina karmelske Matere Božje.

Društvena poročila.

Slovanska čitalnica v Mariboru. V soboto, dne 2. maja t. l. bode imel v mali dvorani Narodn. doma g. profesor Franc Jerovšek znanstveno predavanje »O Pompejih«. Začetek je ob polu 8. uri zvečer. — Vstop je prost.

Kat. slov. izobraž. društvo v Studencih pri Mariboru priredi v nedeljo 10. maja vrtno veselico s slavnostnim govorom, petjem in tamburanjem, šaljivo pošto, potem

šaljivim streljanjem in različnimi drugimi zabavami na vrtu gostilne g. Robiča v Lembahu. Slovenci iz Maribora in okolice, naj bo 10. maj naš cilj Lembah!

Slomšekova zveza slovenskega učiteljstva bo zborovala o binkostih v ponedeljek in torek v Ljubljani. Presimo, da se krščansko misleče učiteljstvo že sedaj pripravlja na ta shod. Kdor ima kaj nasvetov zaradi shoda ali kaj drugega, naj sporoči predsedniku »Zveze«. Želimo, da zmožne tovarišice in tovariši ter gg. profesorji in katehetje priglase poročila vsaj do 1. maja. Zadostuje naslov in razporedba. Izbrali se bodo najprimernejši in najzanimivejši članki. Vse dopise, ki se tičejo shoda, poročil i. dr., prosimo na naslov: Franc Jaklič, učit. v Dobropoljah.

Ormoška čitalnica priredi v nedeljo, dne 3. majnika t. l. gledališki večer v ormoški slovenski šoli. Uprizori se: 1. Mutec, veseloigra v enem dejanju; 2. Bratranec, burka v enem dejanju; 3. Popolna žena, veseloigra v ednem dejanju. Začetek je ob pol 6 uri zvečer. Vstopnina je za stojšča 20 v, za sedeže 40 v.

V Št. Janžu na Drav. polju bo imelo »Katoliško izobraževalno društvo« dne 10. majnika po večernicah svoj ustanovni zbor v šolskih prostorih. Govoril bo znani buditelj in ljubitelj mladine Fr. Sal. Gomilšek. provizor pri Sv. Barbari pod Vurbergom. Vrla mladina šentjanževska, pa tudi vi odrasli, očetje in matere, vdeležite se v obilnem številu tega shoda, da pokažemo, da se tudi mi probujamo in vnemamo za napredek in pravo omiko. K zborovanju je tudi obljubil priti tamburaški zbor hajdinskih mladeničev.

Iz Luč pri Ljubnem. Vstanovljenje slov. katol. izobraževalnega društva se je dne 20. t. m. jako dobro obneslo. Vdeležba je bila mnogobrojna, navdušenje veliko. Zaključili smo z veselim petjem, katero je pokazalo, da se tudi med vrhmi možaki najde glas, kateri je pohvale vreden.

Št. Pavel pri Preboldu. Veselico kat. izobraževalnega društva od zadnje nedelje naj vam opišem? Je pač bilo tako, kakor povsod, kjer naša vrla slovenska mladina javno nastopa. Sama navdušena, tudi druge navdušuje za vse lepo in vzvišeno. Priznati se mora, da gre savinjski dolini prvenstvo glede živahnosti v izobraževalnih društvih. Kje se več bere, več dobrih predstav prireja, kakor tukaj? Ljudje so glede tega razvajeni, tem težavneje jih zadovoljiti. Pa vendar se je to v polni meri posrečilo našim mladim igralcem pretečno nedeljo. Naravnost imeniten je bil mojster Peter v veseloigri »Zamujeni vlak«, izvrstno so se postavili tudi drugi, ki so mu ga pomagali zamuditi. Nato je mala Braziljanka pogumno deklamovala »Slovenka sem«. Prekrasno je vspela druga igra: »Dve materi«. Ker se je prvokrat igrala na štajerskem odru, prišli so jo tudi od drugod mnogi gledat. Njena vsebina na kratko je: Deklice gredo na božjo pot v Loreto, med njimi Olga, hei grofice Ljudmile; in povratu jih vjamejo morski roparji; druge izpuste, le Olgo pridrži roparska kraljica v ječi, iz katere jo Marija reši in nazaj v materino naročje pripelje. To vse je razpredeno v štirih dejanjih. Glavna vloga Ljudmile je bila v vjenih, spretnih rokah; dovršeno je igrala »teta«, Olga v ječi pa je umetno očarala in ganila vse. Ljubki so bili angeli, lepo se je podal pevski zbor romaric in žanjic in ob koncu se je ob bengalični luči veličastno izrekla Mariji zahvala. Kratko: vsi so igrali izborno in dosegli tak vspeh, da je šel skozi zbrane stotine le en glas: to igro hočemo še enkrat videti! Na občno željo torej priredi naše izobraževalno društvo 4. povelikonočno nedeljo dne 10. maja še enkrat igro »Dve materi« in burko »Kmet Herod«. Sosedje, še enkrat ste povabljeni v Št. Pavel!

Iz drugih krajev.

Dve soprogi in en sam soprog. Pred nekaj leti omračil se je duh Idi Flagger, so-

progi nekega petrolejnega milijonarja, tako, da so jo morali oddati v blaznico. L. 1900 se je pa v državi Floridi sprejela postava, ki dovoljuje zakonsko ločitev zakonskim, če se je enemu zakonskemu zmešalo. Flagger se je te postave poslužil in se na novo oženil. Sedaj je pa prva njegova soproga popolnoma ozdravela in nastane vprašanje, katera obeh je pravnoprava žena njegova.

Telesne ostanke evangelista Marka so našli. V Rimu se je pred kratkem posrečilo najti grob evangelista Marka in sicer se je našel njegov grob v katakombah sv. Cecilije. Dokazano je, da so se našli pravi telesni ostanke evangelista Marka.

Prvi roj čebel. Na Savi ob južni železnici je bil dne 20. aprila ob četrta na 12. uro prvi roj na posestvu g. M. Molka. Gotovo kaj posebnega zdaj, ko je sneg na okrog in burjevo vreme. To na »skomine« čebelarjev.

V blaznosti razmetal 30.000 kron na ulico. Neki dunajski trgovec je popotoval v Frankobrod od Meni na Nemškem. Tu je pa zblaznel in v blaznosti začel sipati denar med ljudstvo na cesti. Prihiti se so urno policaji, ki so denar pobrali in nesrečnega trgovca odvedli v blaznico.

Speča deklica. Zdravniki v Salt Sake City se zama trudijo prebuditi 22letno deklico Bessie Knechtovo, katera že 28 dni neprestano spi. Kako bolezen ima deklico, katero so dovedli v neko ondotno bolnišnico, ni nikomur znano. Bolnica leži mirno z zaprtimi očmi, njeno dihanje je pravilno, le včasih je opaziti lahko gibanje njenih trepalnic. Ako jo kdo potolče po čelu, jo nekoliko vznemiri, toda ne dovolj, da bi jo prebudil.

Vrhunec lažnjivosti. V neki gostilni so se pogovarjali gostje, kako se pogosto pripeti, da živali vzgojijo mlade od drugih. Nadlogar, ki je bil v družbi, je nestrpnost čakal, da dokonča njegov prijatelj povest o neki psici, ki je vzredila dve majhni mački. Slednji začne on: »To vse ni nič! Jaz sem imel nekoč kokoš z enim piščetom in enega psa. Po nesreči se je kokoš ubila in zdaj je pazil na pišče pes, bržkone, ker se mu je uboga sirota smilila. Zdaj pa pomislite, dragi moji, končal je nadlogar resno, »to pišče pa zdaj — laja.«

Volkovi požrli moža. Ruski list »Serny Kraj« poroča sledeče: Pred nekaj dnevi sta nek mož in žena zapustila svojo rodno vas blizu Vitebeska, da popeljeta svoje dete h krstu k najbližji cerkvi. Na potu so jih zalotili volkovi. Mož je ukazal ženi, naj vrže dete volkovom, da se ona rešita. Ona se je branila, na kar je je on izkušal iztrgati z njenega naročja. V borenju je padla mati z detetom raz sani ter sta se oba trkljala v globok jarek, ne da bi jo volkovi opazili. Zadnji so še z večjo vstrajnostjo zasledovali moža na saneh ter končno požrli njega in konje.

Čudno ozdravljenje. Neki srbski uradnik je bil bolan na božjasti. Pred kratkim ga je ugriznil na cesti stekel pes. Možja so poslali na Pasteurjevo bolnišnico v Budimpešto, da bi ga tam stekline ozdravili. Ko je ozdravel stekline se tudi božjast več ne prikaže. Ta dogodek zbuja v zdravniških krogih mnogo zanimanja.

Nasledki strahu se pojavljajo včasih pri otrokih v strašni meri, kakor priča sledeči slučaj: Ni dolgo, kar je skočila na Dunaju mačka na devetletnega dečka ko je spal. Deček se je silno prestrašil, nevarno je zbolel. Sedaj ubožec ne more gibati niti enega uda. Vidna je borba med voljo in slabostjo mišic. Ako hoče deček seči po kakšnem predmetu, se mu odmakne roka v nasprotno smer, ako ga kdo pokliče, se ne more obrniti na isto stran. Jedva približa steklenico k ustom, pade mu na tla. Tudi govoriti ne more več. Ta obžalovanja vredni slučaj more služiti v svabilo vsem, ki lahkomišelnost strašijo otroke.

Največji sod so sestavili te dni v Kaliforniji v Ameriki. Drži namreč 3 in pol milijona litrov ali 25 000 hektolitrov.

Največji človek na svetu se kaže ravnokar v Berlinu. Ime mu je Fedor Mahov ter je rodom Rus. Mahov je star 21 let ter 2 m 38 cm visok. V njegovem čevlju se lahko skriva 12leten deček. Njegov prstan je tako velik, da se more skozi vreči srebrn goldinar. Seveda ima velikan tudi primeren tek ter mu je treba za vsak obed in vsako večerjo pripraviti tri funte mesa s primerno količino prikuhe, kruha in pijače.

Izreden slučaj bolezni. Zdravniki Seney bolnišnice v Brooklynu poročajo o čudni dogodbi. Nekega Jožef Robinsona je našel neki policaj ležečega v brezavestnem položaju na cesti. Policaj je menil, da je mož v pijanosti padel in se poškodoval. Odvedel ga je v zapor, kjer so ga pa v kratkem zopet našli ležečega na tleh v celici. Odveden je bil potem v Seney bolnišnico, kjer ga je čez pet ur zdravnik Beechere spoznal mrtvim. Imel je še vedno rudečkasta lica in da se zdravnik prepriča o njegovem dihanju, nastavljal mu je zrčalo pred usta, na katerem pa ni bilo nikakega pota opaziti. Imel bi se ravno pogrebniku oddati, ko se je hipoma prebudil. Ko so mu povedali, kaj se je z njim godilo, je rekel, da to ne more biti. Zdravnik ga je preiskal in našel v popolnoma normalnem stanju. Zatem se je bolnik najedel in v kratkem zopet zaspal in se še ni zbudil. Udje so mu otrpili in telo je mrtvo.

119 letnega starčka so zasledili v Rusiji. Isti je baje Poljak, ki biva v Odesi in se imenuje Aleksander Vojtčevskij. Rodil se je l. 1784, za časa carice Katarine. Do svoje starosti je dobro živel, a pozneje od milodarov. Ko je bil star 100 let, se je — v drugo oženil. Stari se baje dobro spominja svojih mladih dni, koraka čvrsto in odločno od hiše do hiše in prosi kopejke.

Učitelji v Italiji. Učitelji v Italiji trpijo veliko ubožstvo. Imajo majhne plače, pa še teh ne dobivajo redno. Šolski ravnatelj v Carovigno je pisal naučnemu ministru Nisiju pismo sledeče vsebine: Ekselencija! Že pet mesecev nismo učitelji dobili plačila. Med temi so taki, da akoravno so poštenjaki, nimajo kredita za kilogram kruha. O poniževanju, ki ga morajo trpeti, nočem govoriti. Tudi ne omenjam velikih obrestih, ki so jih morali plačati, da so se jim skrčili dohodki za eno tretjino in še več. Pa sramota je, da mora učitelj naroda priti do tega. Že dolgo časa se bore učitelji, da bi jim plačali vsaj eno mesečnino, pa zaman! Učitelji pisarijo pisma županom, svojim višjim itd., vse zaman! Brzjavili so ministerstvu, da pustijo šole, ako se jih takoj ne plača. Šolske oblasti obljubujejo in obljubujejo; a plačila ni in učiteljstvo še dalje stoka pod jarmom oderuštva v največjem ubožstvu.

Telefon pri ameriških kmetih. Severno-ameriški kmetje ne zaostajajo za tokom časa. Večina teh kmetov je posestva zvezala s telefonom, ki ima tudi zvezo z bližnjim mestom. Tako si lahko hitro med seboj pomagajo. Poseben strah imajo pred telefonično zvezo tatovi živine, ker kakor hitro kdo na kaki kmetiji ukrade živino, že so bližnje kmetije telefonično obveščene o tatvini in ko pride tat z ukradeno živino mimo njih, ga primejo.

Nov čuden način dvoboja iznašli so v Mandžuriji nastanjeni ruski častniki. Manjka jim pri dvobojih običajnega orožja in z navadnim orožjem dvobojevati se, jim je nečastno. Sklenili so sedaj in razglasili svoj sklep v svojem listu »Zabajkalskija Vjedomosti«, da se imajo sedaj častne zadeve reševati na sledeči način: Nasprotnika morata

srečkati, in kdor potegne »črno«, mora se na vshodno-kitajski železnici peljati iz Žzike do Karbina. Če pogumnega dvobojevalca na tej progi ne zadene nobena železniška nezgoda, je tudi oproščen nadaljnih posledic dvoboja.

Loterijske številke

Gradec 25. aprila: 18, 1, 9, 65, 7.
Dunaj 25. aprila: 20, 47, 2, 69, 46.

Bila je zasluga rajn. župnika Kneippa, da je prvi opozoril na zdravstveno tako imenitno sladno kavo, ki jo je potem Kathreiner s posebnim izumom izvajal tako izborna z okusom zrnate kave. S tem pa se še danes ta edino pristna »Kneippova kava« tako bistveno razlikuje od vseh podobnih izdelkov in zato je tudi župnik Kneipp firmi Kathreinerjevi izključno in za vse čase podelil pravico, da za svojo Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo uporablja njega ime in sliko kot varstveno znamko. Vendar pa se na škodo občinstvu kar oprazen ječmen ali pivovarski slad po krivem prodaja za »Kneippovo kavo«. Da se varujete škode, zahtevajte vselej izrečno pristno Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo v izvornih zavojih z varstveno znamko »Župnik Kneipp« in z imenom »Kathreiner«.

Vljudna prošnja:
Pri kupovanju ne zahtevajte samo »sladne kave«, ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvornih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

Listnica uredništva: Č. g. P. Alfonz v Brežicah: Kot inserat? — R. K. Sv. Peter pri Radgoni: Hvala za dopis! O tem je že pisal »Naš Dom«. — Mala Nedelja: Nepodpisanih dopisov ne sprejmemo! — G. dopisniku v Galiciji: Za današnji list prepozno; prihodnjič. Pozdrav! — Dopisniku v Bunčanih: Hvala za dopis! Pride prihodnjič. — F. V. Sv. Trojica v Sl. gor.: Hvala! prihodnjič! — Dopisniku v Polzeli: Dopis je došel prepozno, hvala zanj! Bomo porabili. — Blaž Krajnc p. d. Babnik v Št. Iju pod Turjakom: Popravek ne odgovarja zahtevam tiskovnega zakona!

Dijaški kuhinji v Ptujju so v mesecih februarju, marcu in aprilu (t. j. od zadnjega četrtletn. izkaza) t. l. do sedaj darovali sledeči p. n. dobrotniki: profesor Cilenšek v Ptujju 6 K, Pinterič, uradnik 3 K, Toplak, c. kr. davč. pristav 3 K, dr. Brumen, odvetn. 6 K, dr. Komljanec 6 K, dr. Štuhec 6 K, Oschgan 6 K, Podvinski 6 K, o. Peter Zirovnik 6 K, okrajni zastop v Ptujju 400 K, Posojiln. v Ormožu 30 K, Posojilnica v Ptujju 200 K, Posojilnica v Gornji Radgoni 20 K, Posojilnica v Brežicah 10 K, prof. Božidar Štifter v Kalugi na Ruskem 5 K, Šket Davorin, župn. v pok. 5 K, kanonik Hajšek 10 K, Pshunder, mestn. kaplan 5 K, dr. Jurtela 10 K (drugokrat) in notar Oton Ploj 10 K. Vsem blagim p. n. darovateljem: prisrčni »Bog plati!«

Društvena naznanila.

Dne 3. maja: »Braln. društva pri Sv. Križu na Murskem polju« veselica s petjem, predavanjem in gledališko igro v šolskih prostorih.
» » » »Dekliške Marijine družbe pri Sv. Petru in Pavlu v Ptujju« gledal. predstava »Lurška pastarica«. Začetek po večernicah.
» » » »Braln. društva na Vranskem« gled. igri »Sv. Neža« in »Doktor Vseznač«. Začetek ob 3. uri popoludne.
Dne 10. maja: »Katol. izobraž. društva v Št. Pavlu pri Preboldu« gledal. predstavi: »Dve materi« in »Kmet Herod«.

Proda se hiša z jednim travnikom

204 3-1

1 ha 65 a in dvema njivama v Slovenski Bistrici št. 69, kjer je bila stara loterija, pod jako ugodnimi pogoji. Hiša ima tudi vrt in stanovanje za pet strank. Več pove župnijsko predstojništvo v Črešnjevci pri Slov. Bistrici.

Naročila za

krajevne razglednice

lično in fino izdelane sprejema

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

pri Mariji lurški

P. SREBRE,

Maribor. Tegetthoffova ul. 23. Maribor.

Mnogovrstna zaloga pohištva, 129 24-7

poliranega, iz orehovega lesa in poliranega mehkega lesa; zofe, divani, matraci, žični matraci, posteljne vloge, preproge, zastori, odeje, rjuhe, perje in puh za podglavnike, brisalke, kuverte in namizne prte.

Raznovrstno blago

za moške in ženske obleke. Sukno za talarje in cele obleke za veččast. gospode mašnike.

Vse zelo po ceni!

pri Mariji lurški

Tužnim srcem naznanjamo svojim daljnim sorodnikom, prijateljem in znancem, da so naša ljuba mamica, gospa

Karolina Majcen

vдова po rajnem gospodu Jožefu Majcen, bivšem nadučit. pri Sv. Tomažu blizu Velike Nedelje, dne 27. aprila t. l. pri svojem sinu, gospodu Feliksu Majcenu, nadučit. v Lehnu, večkrat prevedeni s sv. zakramenti, mirno v Gospodu zaspali. — Pogreb blage mamice je bil 29. aprila pri Sv. Lovrencu nad Mariborom. Priporočamo blago pokojnico v blag spomin in po-božno molitev.

232 1-1

Žalujoči otroci.

Poljski malec

(gips) 106 12-7

ki je priznano dobro gnojilo priporoča

M. Berdajs v Mariboru.

Novozidana hiša

z velikim vrtom in stavbiščem se zelo po ceni proda. Triesterstrasse 151. Maribor.

227 1-1

Razglas.

C. kr. okrajna sodnija v Mariboru daje na znanje:

Na predlog dedičev odredila se je prostovoljna dražba z zapuščino dne 5. aprila t. l. v Digošah umrlega Franca Bresnig spadajočih zemljišč vl. št. 114 in 197 k. o. Digoše s premočnino v skupni vrednosti 2714 K na licu mesta v Digošah št. 25 na

dan 4. majnika 1903, 234 1-1

predpoludne ob 9. uri.

Cenilni zapisnik, zemljejknjižni izpisek in dražbeni pogoji se zamorejo vpogledati v tusodni pisarni, soba št. 6.

C. kr. okrajno sodišče Maribor, oddelek VI., dne 28. aprila 1903.

Vsaka beseda stane 2 v.

Najmanjša objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 v.

Večkr. objava po dogovoru.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Trt „Portalis ključev“ več tisoč prodam vsled preobilice posla s cepljenjem. Dolžina od 35 do 45 cm, cena 10 K tisoč, zavoj posebej. Naslov: Ivan Drašler, Gorica pri Krškem, pošta Leskovec. 212 2

Hiša z vrtom na Spod. Bregu, komaj 10 minut od mesta Ptuj, se proda. Pripravna je za obrtnika, kakor: kovača, ključavničarja, kolarja, sodarja itd. V tej hiši obstoji 25 let kovačija s prav dobrim uspehom. Cena se izve pri lastnici Tereziji Kukovec na Spodnjem Bregu pri Ptuj. 210 3-2

Borovo gošo pri Bohovi, polovica posekane, polovica pa še stoji, je na prodaj. Več pri lastniku Jan. Novaku. 205 3-2

Posestvo z mlinom na eden tečaj (zmiraj močna voda), 2 orala vinograda, 2 orala njive, 4 orala travišča s sadnim drevjem, 1 oral loga, poslopja nova in vsa v dobrem stanu, se zelo po ceni proda. Terezija Mihelič v Šegi, pošta Makole. 213 3-2

Acitelinaparat, za 10 močnih luči, v dobrem stanu, se po ceni proda. Vinc. Šuster, Vitanje. 207 3-2

Nova hiša s 3 sobami, 2 kuhinjama, 10 minut od Maribora, 12 let davka prosta, se zavoljo preselitve takoj proda za 2600 glđ. Vpraša se pri g. Novaku v Mariboru, Bergstr. 8. 209 2-2

Posestvo (p. d. Grabnerjeva huba) v Švabeku pri Pliberku, z mlinom in žago pri močni vodi, potem njivami, travniki in gozdom se po ceni proda. Pojasnila daje lastnik Rudolf Sokol. 211 2-2

Lepa hiša z gostilno, žganjetočem, malo trgovino, prodajo tobaka, se proda po jako nizki ceni. Hiša ima 5 sob, kuhinjo štedilnim ognjiščem, dve kleti, lepa vrta za zelenjavo, lep sadonosnik, svinjaki in hlev za krave. Zemljišča je okoli en oral, ki je blizu mesta in kolodvora na Spod. Štajerskem. Jako primerno za izlet. Kdo, pove upravništvo. 214 3-2

Nova hiša v Mariboru s 6 stanovanji in celo hišno pripravo, na prijetnem prostoru z letnim dobičkom 500 glđ. se proda po zelo nizki ceni. Naslov pove upravništvo. 212 4-2

Dobro idoča gostilna s 5 sobami in nekaj poljem, 20 minut od Maribora, se zaradi bolezni takoj proda. Kje, pove upravništvo. 228 2-1

Odda se.

Stanovanje blizu Pragarskega, sposobno za vsako obrt, se odda. Vpraša se pri upravništvu. 208 3-2

Proste službe.

Kolarskega mojstra sprejme v stanovanje Anton Koren, kovač v Gornjih Pobrežah pri Mariboru št. 28. 212 2-2

Kuharica, večša poljskega dela, ki je bila gospodinja v župnišču, išče jednake službe. Naslov pri gospej Celan, Maribor, Schmidtplatz št. 3. 229 3-1

Službo organista in cerkovnika želi nastopiti mladenič. — Naslov pri upravništvu. 226 1-1

V najem se da.

Grajščina Turniš pri Ptuj da mlin in hišo za več let v najem. Več se izve pri oskrbniku. 200 2-2

Mlin z dvema tečajema, stalno vodo, z opeko krit, majhnim vrtom in gozdičem, se da v najem, ali se pod ugodnimi pogoji proda za 600 glđ. — Naslov pove upravništvo. 233 2-1

Razno.

Dve deklici se sprejmeta na hrano in stanovanje. Kje, pove uprav. 207 3-2

Naznanilo. Cenjenim kupovalcem trt naznanjam, da imam še cepljenega sylvarnerja in laškega rilčeka I. vrste, vsakega po 400 kosov. Jožef Kupčič, trtnar, Juršinci. 231 1-1

VABILO

na

III. redni občni zbor

Kmetijske zadruga za Slovenjgradec in okolico,

koji se bo vršil

v nedeljo, dne 10. maja 1903 popoldne v zadrughnih prostorih v Slovenjgradu.

Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Ddobretev letn. računa za l. 1902. 3. Dopolnilna volitev načelstva. 4. Dopoln. volitev nadzorstva. 5. Razdelitev čistega dobička. 6. Slučajnosti.

K obilni vdeležbi vabi zadrughnike

235 2-1

Načelstvo.

Nov sejem

za govejo živino bode v Št. Florjanu v Doliču, občine Mislince na 4. maja to je na dan sv. Florjana; in na 30. novembra to je na dan sv. Andreja. 230 1-1

Kuverte

s firmo

za urade, trgovce in obrtnike priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

